

שעת סיפור

הצום שהוכסך

בימים ההם פרצה בעיר מחלת החולירע. המחלה פגעה באנשים רבים; לא היה בית שלא היה בו מת. ביום הכיפורים התאספו היהודים בבית-הכנסת. כולם היו חלשים מן המחלה. קם הרב, עמד בפני הקהל ואמר: "אנחנו מרשים לכל היהודים של העיר לאכול ולשתות היום".

שקט היה בבית-הכנסת. אף אחד לא זז ממקומו. אף אחד לא רצה לשמוע בקול הרב: כולם היו חולים. אך אף אחד לא רצה לאכול ביום הכיפורים. ואז אמר הרב לשמש: "לך אל ביתי והבא משם יין ועוגות". הלך השמש וחזר עם יין ועוגות. לעולם לא ישכחו פני העיר את המראה: הרב ושני הדיינים (השופטים) ישבו בבית-הכנסת ואכלו ביום הכיפורים. וכל העם מסתכל. מסתכל ובוכה.

(על-פי' שלושה שאכלו מאת: דוד פרישמן)

רבקה צדיק: חג ומועד עמ' 30-31

סיפורי המקום

תוספת מ

"מלחמת יום כיפור" פרצה. כידוע, בעצם היום הקדוש. כש'קצין הדת' שלנו (לו סגל ז"ל) הבין משידורי 'קול ישראל' שהתחדשו פתאום במהלך היום הקדוש, שהמצב רציני, הסתובב בין החברים הצמים ו'הרשה להם' לשבור את הצום (עוד לפני שעשה כך כבוד הרב הראשי... (הרי הרב לא ראה במשקפת מודכס את השנקים הסורים מתקדמים מערבה!)

מזל טוב... מזל טוב

#####

בן נולד
מזל טוב

להורים: שרי ועפר
לסבים: קדול ופול
לסבתא רבתי: גבי' אן בלגורי

#####

^^ ימי הולדת ^^

27.9. דוד דיבולט
עמרי בן-חיים (נכד)
קורין שפרונג

28.9. עמית חייט
עמית דדוש

29.9. שוש אפשטיין
יאיר דוארי

30.9. שלי איסטון
שני בלומנטל (נכדה - גליה)
דניאל שור (נכד - ג'קסון)

1.10. יורם שוער

2.10. מעין כהן (נכדה - ר.מרקס)
לפיד בר-דוד

3.10. אודי וולד (נכד - מ.כהן)

#####

אניקוסיה באהבה

ישראלים שנולדו לפני למעלה מ-50 שנה בקפריסין, במחנות המעצר שהקימו הבריטים, יוזמנו בקרוב למפגש נוסטלגי שתערוך לשכת התיירות של האי השכן. עליפי הנתונים שהו במחנות המעצר בקפריסין (בעיקר בניקור סיה ופמגוסטה) כ-50 אלף פליטים, ונולדו שם כ-2,000 תינוקות. מי מתושבי הגליל שנולד שם, או שעשה דרכו לארץ על גבי האוניה לטרון, שיצאה מצרפת בסוף אוקיטן טובר 1946, נתפסה ב-2 בנובמבר מול חופי חיפה ויומרי ים לאחר מכן גורשה לקפריסין (אורי גורן, בעבר חבר כפרהנשיא והיום תושב ראשון לציון היה רב-חובל. דאק גולן, איש כפרהנשיא, היה האלוטאי), מוזמן להתקשר למערכת.

מחמת מבול הנייר שירד עלינו בימים אלה, יתכן מאד שחברים לא הבחינו בקטע הבא, שהופיע ב'על הצפון':

מה נשמע?

* מתוך ארבעה תלמידי י"ב שלנו ב'עמק החולה' שלושה יוצאים בסוכות למסע לפולין. ל-קרני פוקס, מור גולדברג, רן גינת, ולמקס מדד. היוצא בתור מחנך מלווה: נסיעה מרשימה ומחכימה. מקס מעיר שראשנה יוצאת מבית הספר משלחת-שיא של 120 תלמידים.

* ליוצאים לשנת-שרות-שלישית איחולי הצלחה וברכות, והם לפי מיטב ידיעתנו: יפעת דבולט, היוצאת לנווה חריף בערבה, לדנה ויטהם, לאורלי גולדברג, לאורי חייט, ולנמרוד פלמה. נשמח לקבל פרטים גם על יעדי השרות שלהם.

* וברוכים הבאים הביתה עם שחרורם: אכידן פינק, דניאלה טלברג, נעמה דבולט, אדווה כ"ץ, ודודתן מעיין.

* מה נגיד על הערב הנפלא והמרגש (והטעים) שהכינה לנו מערכת 'ספר היוכל'. - שמו הדו-משמעי מעיד על יצירותיו המבצעות האדיר הזה. ה ב ו נ י ס ק י ב ו ץ - שאפשר להבין גם בתור קיבוץ 'הבונים' הוא יצירה מקסימה המעבירה אותנו מהתחלות מעבר לים עד לעצם היום הזה. שיא הערב היה אחרי חלוקת הספר, כשישבו במשפחות נשמעו הקולות "תראו את סבתא בירח הדבש שלה" "רגע, כאיזה עמוד זה?" "לא ידעתי שצילמו את אמא כשהיתה בפעוטון - הנה, בעמוד x" "קווינו שהערב יתפתח ככה" העירה רחל ג. בחיוך.

* 'שי לחג' - זוכרים את המהומה בנושא לפני שנה? הפעם, כל אחד מצא בתא הדואר כוס נחמדה ממולאת בממתקים, ושמעתי הערות חיוניות מכל הצדדים: "זה כל מה שצריך - תזכורת שיש חג." "איזו הפתעה נעימה."

* שיחה בשולחן הוותיקים בארוחת הבוקר היום (יום רביעי):
"הלילה ירד גשם"

"נכון, ופרנק וטרמו לא בבית."

"גם את הנרי לא ראיתי - אז מה יהיה?"

ברגע זה הופיע הנרי בכבודו ובעצמו ובשורה בפיו:

"מצאתי פתק מפרנק בתא הדואר הבוקר, וכו כתוב - 'בשעה 3.15

הבוקר ירד גשם - אבקש ממך למדוד."

ובא לציון גואל...

נשאלת כמובן שאלה בלשניות: "האם 0.5 מ"מ גשם מהווה 'יורה'?"

(בדיוק לאחר כתיבת שורות אלה התחיל לדדת מבול - כמובן)

* רוח החריזה צלחה על המברכים בארוחת החג, ולאחר שכמעט בטוח שרוב הסועדים שמעו את הדברים במעומעם בלבד, החלטנו להביאם בכתב בגליון זה ליתר בטחון. ואם תתגשם אפילו עשירית האיחולים, דיינו.

* ההמונים גדשו את ה'פאב' בחג, וכנראה היתה אווירה טובה, וראשיתה (והבידה?) זרמו כמו שצריך.

* נאמר לי שבין אורחי המלונות ישנו זוג מבוגר, המבלה איתנו את החגים זה שמונה שנים. (הם יוכלו עוד מעט להוסיף פרק ל'ספר היוכל'...)

שסוף השבוע ויום הכיפורים יעברו עליכם בשלום, אנג'ה

שלום וחג שמח לכל החברים, לכל הילדים, לכל הבנים והחיילים ולכל האורחים
שעמנו.

תסלחו לי אם דבריי קצת מוגזמים,
הפעם החלטתי לחרוז חרוזים.
אז ברשותכם....

ניפרד לשלום משנת התשנ"ח,
שנה שהייתה לא מוצלחת כל כך.
אך היו בה תרבות וחגים ויובל,
וגם חמישים למדינת ישראל.
השלום, כנראה, הלך ודעך,
מעוף היונים עלינו פסח.
הקיצוץ את רוב תקציבנו לקח,
הדיון על שינוי אותנו משך.
עמלנו, יגענו, הצבענו בסך,
על מה ועל למה נגיל ונשמח!

נשמח, כי היום מסובים בן ובת
וכל הקהל, לקבל פני תשנ"ט.
וכמו כל שנה, כדין וכדת,
ליבנו תקווה שיהיה מיוחד.
שגבול הצפון יידום וישקט,
שכל חייל את נשקו לא יילפת.
ש"ההידרו" יזרים אלפי קילואט,
ששום שדה באזור לא יוצת.
שמפעל הבונים יעצים וישגה,
שלא ניפול בטעות למשגה.
שנדע לפרגן לבעד ולנגד,
שתמיד יהיה על גופנו בגד.
שנסביר פנים לתושב, לנקלט,
שיהיו כל שבוע – יומיים שבת.
שנחיה יחד ללא שום פחד,
ונגדל ילדים בשלווה ובנחת.
שנחיה בריאים, חזקים ללא חת,
שתסביר פנים לנו, שנת התשנ"ט.

זאת על קצה המזלג, וזה המעט,
שחרזתי לכם לשנת התשנ"ט.

מאחלת לכולנו, שנת בריאות, שנת שגשוג, שנת אחווה ושלום,
שנה טובה ומתוקה.

צילה בן-רשף
ערה"ש תשנ"ט

למסיבת חלוקת ספר היובל

א.ד.י.

אז ראשית כל, ברצוני להסיר את הכובע בפני חמשת המופלאים האלה : רחל, נורית, דליה, שלומית ודודו, שהביאו לנו את ספר היובל. ושנית, המזל שלי הוא שלא התחייבתי לאכול את הכובע אם הספר יצא עוד בשנת היובל. והאמת, הייתי די קרוב להתחייבות כזו.

כשרחלי, נועה, יעלי ואני ישבנו בתחילת יולי 97, והתחלנו לזרוק רעיונות לחגיגות, הוצאת ספר היובל היה סתם עוד אחת מהתכניות שלנו. למזלנו מצאנו "פריירית", את רחל גינת, שהסכימה לקחת את הפרויקט על כתפיה. חיש מהר היא הקימה צוות מסביבה שהחל בישיבות תדירות, שסיפק לנו דיווח שוטף. הם אספו דוגמאות של ספרים מקיבוצים אחרים, בכדי לבנות את הקונצפציה לספר שלנו, ולמעשה הציבו רף גבוה מאד ברמה, בעיצוב ובתוכן. אנחנו מאד שמחנו שהנושא הוא בידיים טובות. עד ש...יום אחד, קיבלנו רמז, שאולי הספר לא יצא בזמן לחגיגות. היה לנו שחור בעיניים. בשלב זה, אולי צריך כאן לגלות סוד, שבני המשק שלנו שמחוץ לקיבוץ, ביוזמתם, לקחו על עצמם להתרים אל כל הבנים באשר הם, ולסבסד את עלות הספר. אז איך יתכן, שנביא 150 בנים הנה, ולא נחלק להם את הספר?

לאחר משברון אי-אימון קטן, ("אם אתה רוצה דיברי מורחב, אז אנחנו לא בעסק"). או "בנען גם רצו להוציא ספר ליובל ה 50, ובסוף זה יצא בזמן לחגיגות ה 60"). מאחר ובאמת נתנו אימון בצוות, בלב כבד הרמנו ידיים, ורצינו להאמין שעם הרבה מזל הספר יצא לאור לקראת ראש השנה. (לא קבענו איזה, העברי או הנוצרי, ואפילו לא של איזו שנה). והנה, הגענו ליום המיוחד והמיוחד הזה, כן, ערב ראש השנה, העברי, והשנה, וחלום הספר הפך למציאות, רק הודות למסירות האין-סופית, ולמאמץ האדיר של אותם חמשת המופלאים: רחל גינת, נורית אורן, דליה וגנר, שלומית ליפשיץ ודודו פלמה, שאת כל המבצע הרימו בשעות אין-ספור, נוסף לעבודתם הרגילה. חן, חן, תודה לכם.

אני רוצה לנצל את ההזדמנות הזו, ולפנות אל כל החברים כאן להצטרף אלי בהרמת כוסית, הן כאות תודה למוציאים לפועל, הן כאות תודה לכל הבנים באשר הם, שאיפשרו את המבצע, והן לספר ההיסטורי הזה, שהרבה אחרי שכולנו נעלם מהמפה, ישאר לדורי-דורות, לספר את סיפורנו. לחיים!

לפני שאני יורד, יש לי עוד בשורה קטנטנה. בסוף השבוע של החגיגות, יזמה שרון סוקול רעיון, שכל אורחינו יעלו בכתב בכמה משפטים את אשר על ליבם. לדעתי האוסף ממחיש יותר מכל את משפחתנו הענפה והחמה. הדפים נאספו ובצורה אוטנטית, וללא כל עריכה, רוכזו לחוברת, שבעזרתו של וילי, יוצאת כאן לאור. כל משפחה יכולה לקחת עותק אחד, ובמידת הצורך, נשכפל עוד עבור הבנים בחוץ.

מזל טוב

למשפחת אפשטיין המרחבת
ובמיוחד לזוג הצעיר - נתן ולינה
ברכותינו לדגל נישואיהם ב-Seattle, ארה"ב.
גרשי מספר שמלבד המשפחה הצליחו להגיע גם ניר ומימי פרלסון
+ שני הילדים, דני ולורין פורסטור ודתינוקת הטריה, ואמיר גולן.

הודעה לחברים בקשר ל"דפדפת" האיחולים של בני המשק

מאחר ורציתי שהדפדפת תגיע לפחות לידי החברים ביום ששי שעבר, והזמן היה קצר, שוכפלו רק 150 עותקים. הכוונה היא שבקרוב ישוכפלו עוד כ-150 עותקים, וכל חבר שירצה יוכל לקבל עותקים עבור הבנים שמחוץ לקיבוץ.

אדי נמנוב

לידיעת החברים

באחד המוספים של ראש השנה של עיתון "מעריב", הופיעה כתבה מעניינת על הקיבוצים, שכדאי לקרוא. אני מצטטת מההקדמה:

"לפני 25 שנה היו הקיבוצניקים 2.8% מאוכלוסיית ישראל, אבל יצגו את כל הדברים הטובים שחשבנו על עצמנו: יחודיים, איכפתיים, משרתים, מושא הערצה בעולם כולו. הקמטים העצובים שאנחנו רואים על פניהם היום, הם השתקפות של מה שעבר על כולנו. התנועה הקיבוצית - קריסתה, נפתוליה, עתידה המעורפל ועיניה הכבויות - ממשיכה להיות תמונת דוריאן גרי של ישראל".

הכתבים עופר שלח וצבי גילת נותנים כאן סקירה אמיתית ומאלפת על תהליך השינויים בקיבוצים, שגם אנחנו עדים להם. אני מאד ממליצה לחברים לקרוא את הכתבה, ומי שאינו יכול להשיג את העיתון, אני מוכנה לצלם אותה עבורו. לידיעתכם, אורך הכתבה כ-12 עמודים. (ראו, הזהרתם!).

יעל נמנוב

ח' בתשרי תשכ"ו (1975) - גבי רוז מסר
י"א בתשרי תש"ך (1959) - אסתר סינה

הללו! הללו! אני לא מאד חכמה, ורוצה להבין מה שמציעים לנו
כשנתחיל בשינוי רציני. מדובר בתקציב משולב.
שמענו בחוגים ופרסמו קצת, שנקבל תקציב בסיסי, והיתר לפי ותק-
עבודה-חלק ממש רת וכו'.

עד עכשיו כל שנה אנו מקבלים דף שמסביר איך הגיעו לסכום שנקבל
לשנה החדשה: בגדים - נעליים - עיתון - טלפון - ילדים - נכדים -
נינים - צביעה וכו'.

היום רק שמענו שיש סכום וזהו. נכון שבסוף כל אחד מחליט על מה
להוציא וכמה, אבל רצוי לדעת איך הגעתם לסכום הסופי.

דיברו על מכבסה, ולבטל החזר נסיעות, וכבר כותבים שאפשר להזמין
בנגדיה אצל מיכה, ולשלם לענף, שבחלקו נותן שירות כמו קודם,
וחלקו ענף מכניס. ומה עם שאר האחרות? ימשיכו כמו היום, או מה?

אתם עובדים קשה ועסוקים מאד בכל הנושא, אבל לא לשכוח שהחבר'מן
השורה לא בתוך כל העניינים, וזקוק להסבר מלא.

לא, אני לא כותבת נגד השינוי. אני כותבת:
בואו נעבוד יחד, נסביר עד כמה שאפשר, ועם הבנה, אולי נצליח
לשמור על החברה, ולבצע שינוי בלי לרוץ.
בידידות, ולשנה מוצלחת - שלכם, נ ט ע

ראש השנה--התחלה טובה

השנה סדור מקומות לישיבה היה מאוד מוצלח

הודות ל:

ג'ויס אב שמכינה מפה ורושמת כל מה שצריכים
(זה בסיס בשבילי לעבודתי).

דיב דבולט שמחפש שולחנות.

אודי וגנר שהוא כבר מומחה בסדור השולחנות
וכסאות באופן מעשי

ששון מרקוסון שגם הוא מומחה לחלק את ההזמנות
תחת כל צלחת בזמן שהוא בודק את מספר הכסאות
שסדרו.

לכל החברים (מספר מאוד לא רגיל) שהודיעו לי
על בטול לפני התאריך שפרסמתי--תודה.

לכן למדתי עוד מהשהוא וכמו שאומרים: אף פעם ^{לא} מאוחר
מדי ללמוד. שנה טובה

נטע

פרשנות כלכלית

המומחים אשר הזיבו

"אנחנו עדיין אוכלים את תוצאות כמה מן ההצעות האלו... גאוניות - חלקן קטסטרופליות..." - דברי אריק 17/9/98.

הגיע הזמן להפריך עוד אגדה האהובה עלינו, כאילו יודעי דבר מעטים שכנעו קיבוץ תמים שלם, להכנס להרפתקאות פראיות, וכך סבכו אותו בחובות כבדים.

חברי כפר הנשיא חיו מאז ומתמיד באווירה דמוקרטית חזקה ביותר, ומעולם לא הסכימו בקלות דעת להצעה כלכלית או חברתית כלשהי. לרוב, הצעות מתקבלות רק לאחר סדרה של מספר אסיפות. מעולם לא היה אצלנו מומחה כלכלי בעל מעמד כזה, שלפיו יישק דבר, אלא אסכולות שונות ובמומחים של אריק "מומחים" כנגד "מומחים".

אחת ההחלטות החשובות ביותר, רכישת שתי מחרטות משומשות על מנת לאפשר הקמת "ברזי ווסטר" אצלנו, עברה ברוב זעום בלבד! אפילו השותפות עם פישמן להקים את תחנת ההידרו, נתקלה בהתנגדות חריפה מאוד של אחד ה"מומחים", ובסוגיה של הקמת חדר האוכל חל קרע רבתי בין כל ה"מומחים" - חגיגה של ממש!

החוב הענק שהצטבר לנו הוא תוצר של מספר גורמים. היו שני פרויקטים גדולים שבדיעבד לא היו כדאיים: 1. הרחבת שטחי הגד"ש בבית, 2. השותפות בין הבונים מוצרי צנרת לבין כור.

1. הרחבת שטחי הגד"ש בבית

עם סגירת המדגה, נשארו עם עודף זכויות מים. קרוב ל-20 שנה ברציפות הרווחנו טוב מאוד מגידול כותנה, אז מה יכול להיות הגיוני וכלכלי יותר מאשר לשאוב מים מחידון, ולנצל 50% מענק מקק"ל להכשרת 1000 דונם קרקע בבית, במטרה להכפיל את שטח הכותנה הרווחי כל כך? לך תדע שבדיוק שנה לאחר השלמת הפרויקט המורכב והיפה הזה, מחירי הכותנה צנחו בשווקי העולם ב-40% - 30%, וכך במשך 10 השנים הבאות!!

2. שותפות "הבונים מוצרי צנרת" עם "כור"

מה יכול להיות סביר יותר מלמכור מוגיטין של 1.2 מליון דולר וציוד של 2.0 מליון דולר ל"כור" הקונצרן התעשייתי החזק ביותר בישראל, ויחד להקים מפעל חדש של מוצרי נירוסטה לצנרת? כאשר נדרשו ערבויות להשלמת רכישת הציוד ולכיסוי הון חוזר - היכן הסכנה כאשר "כור" הגדול הוא השותף הראשי? ואז בין לילה נהפכו היוצרות. למרות שהמאזן האחרון קודם לכן היה חיובי לגמרי, "כור" קרס והותיר את כפר הנשיא עם 50% מהערבויות.

הנני מודה ומתוודה שבזמנו המלצתי בחיוב על שתי ההשקעות הנ"ל. היה בכך הגיון כלכלי רב ביותר ומעבר לכל חיינו אז במסגרת של "ערבות הדדית" - סמכנו על כך שבכל תסריט אפילו השחור ביותר - התנועה תדאג לנו. בסופו של דבר צדקנו. כל חובות העבר נמחקו ובסוף 1997 לכפר הנשיא נכסים בשווי 63 מליון ש"ח, לעומת חובות של 38 מליון ש"ח. יצאנו ממצב של "חדלון פרעון" למצב של "בעלי הון". כשאנו מקציבים לעצמנו 100,000 ש"ח למשפחה בעלת שני ילדים, אז גם לא בני עניים אנו.

תמרנו קשה מאוד עד שהגענו להסדר סביר על חובותינו. כמו כן, היום ברור שלא תהיה הזדמנות נוספות למחיקת חובות, ועלינו למנוע מכל וכל הדרדרות חדשה.

עובדי חוץ

אריק צדק כאשר הסביר, שעובדי חוץ מכניסים בממוצע כ-30% פחות משכירים אשר מחליפים אותם בקיבוץ. אבל מה הפתרון שהוא מציע? לאסור על עבודת חוץ. ברור שאין זה פתרון רצוי, וספק אם אפילו אפשרי. הפתרון הנכון אחר לגמרי. ההפרש נובע בעיקר מתשלומים לקרן פנסיה על שם

החבר - 18% וקרן השתלמות - 10%. קרן ההשתלמות שייכת לקיבוץ היות והיא מהווה פשוט תוספת שכר. פרט למורים שהקיבוץ מקבל עבורם שכר, שעה שהם יוצאים להשתלמות.

בקשר לפנסיה - זה רק טוב שלחברים יש פנסיה, כאשר במקביל יש בכוונתנו להשלים לכל חברינו פנסיה סבירה ממכירת נכסים (בעיקר מקרקעות), כך שההפרש של 30% הינו לטווח הקצר ובינינו מנטרל לטווח הארוך.

"איד להטיב עם העם"

לשפט לפי מאמרו האחרון, אריק עדיין אינו קולט את הבסיס של מודל התקציב המשולב שלנו (אולי רק טבעי הדבר, מכיוון שבשעה שהצגנו ודנו בו במועצה, אריק עזב את הדיון בהפגנתיות כבר בראשיתו, על אף פניית השירה אליו להישאר על מנת לחקשיב ולתרום). אריק מודאג שמספר החברים שאינם גומרים את החודש יגדל כתוצאה מההפרטה הנוספת, אבל המודל שלנו בנוי כך, שכמעט לכולם יחול שיפור ברמת החיים ובכסף הזמין. כיצד נשיג נס כזה? על-ידי חלוקה אחרת של העוגה הקיימת. אלה שלא יוכלו לשפר את עבודתם או לעבוד שעות נוספות (ותיקים יותר) - תקציבם יוגדל. הצעירים יותר - יקבלו פחות מהתקציבים הקיימים, אך הם יוכלו לשפר את מצבם על-ידי מציאת משרות טובות יותר, ועל-ידי שעות נוספות בקיבוץ ומחוצה לו. בדרך זו תגדל העוגה הקולקטיבית (50% - 80% מתוספת עבודת חוץ ייכנס לקופה הכללית). גם העוגה המשפחתית תגדל - או על-ידי תוספת עבודה (צעירים) או על ידי תוספת תקציב (ותיקים).

קיימת אחדות דעים בקרב כל המומחים המכירים את התנועה הקיבוצית, שאם לא נטיל יותר אחריות על המשפחה בקיבוץ לדאוג לפרנסתה, הקיבוץ יתדרדר שוב לחובות, היות שקל מדי לחברים לא להתאמץ מספיק, וקשה לצמצם תקציבים. לעומת זאת כאשר כל משפחה יכולה להחליט על רמת הפרנסה שלה, ועל התקציבים (לפחות באופן חלקי), כמעט מייד חל שיפור רב. עד כה כמעט בכל הקיבוצים אשר הנהיגו שעות נוספות בתמורה, הייתה ירידה של 20% עד 40% במספר השכירים שלהם (הנתונים לקוחים מרשם האגודות יוני '98).

קולין

נראה שגם דור הדמיון מתחיל לתרום לדברי שלנו.

קלייד, כל הכבוד.

"שני ילדים הלכו לשוול. האחד נעלם והשני בכה.

עיצרו לילד למצוא את חברו."

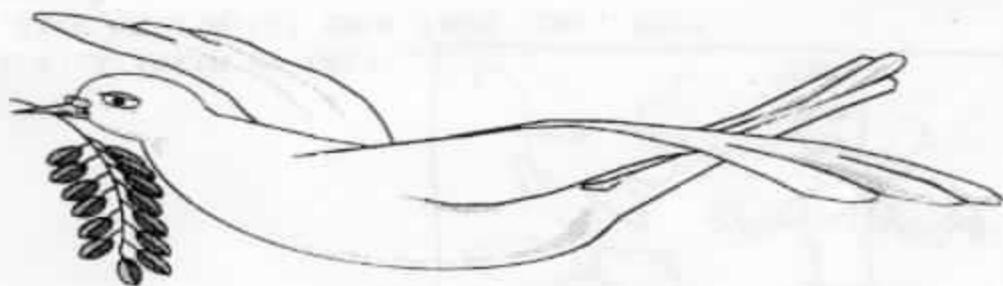

.....
 כנס 'גולני' לדורותיו

כל מי שמעוניין לצאת לכנס של החטיבה -
 נא ליצור קשר איתי, כדי שנוכל לארגן הסעה.
 הכנס יתקיים ביום ה' - 8.10.

א י צ י ה

אכלם שנה טובה וחתוקה

אלה תמימה אלה

דפי מידע

מס' 265

תאריך 25/09/98

דוח משיבת המועצה מס' 10

מיום 15/09/98

נוכחים: אפרים מ., אריק ל., אשר א., אריק א., ברוך כ., גדי ע., גיוני פ., ויקטור ב"ר, יעלי ז., יוסי כ., ישראל א., קן ו., מעין פ., מיכי נ., שרה ד., שלמה וו., יעל ש., קרול ב., גייסון פ., אודי א., צילה ב"ר, קולין פ., תמר. נעדרים: אודי ו., משה ב"ר, רחל א., רחל ג., טומי ע. מתנצלים: תמיר ש., שרית ק., שריטה ס.

חבר יקבל רשות דיבור שניה רק בתום הסבב הראשון, למשך דקה אחת. חומר רקע: יוכן חומר רקע לחברי המועצה לפני הישיבה.

3. "שכונת בנים"

קולין מסר דיווח על עבודתה של ועדת הנדל"ן הבדקת את נושא בניית שכונה על קרקעות כפר-הנשיא. נשאלו שאלות. קולין השיב. דיון בנושא מתוכנן לעוד מספר חודשים.

שנה טובה
תמר

מענף המזון

לחברים שלום.

בוודאי שמתם לב, כי לאחרונה נעלם עוף הדיאטה מעגלת המנות החמות. הסיבה לכך היא, שחלק מהחברים לאחר שלקחו מכל המנות השונות, ביקשו גם עוף דיאטה וגם קיבלו.

החברים הזקוקים לדיאטה שבאו מאוחר יותר, מצאו מעט ריק. לכן החלטתי להעביר את תבנית העופות לתנור במטבח, וכל הזקוק לדיאטה אכן קיבל מנה חמה, לאחר פנייתו למחלקת המנות.

מסקנותי הן:

1. החברים הזקוקים למנת דיאטה נהנים סוף סוף לא משאריהם.

2. כל יום נחסכים בדרך זו כ-8 ק"ג עופות לפי 6.5 ש"ח לק"ג.

כל הידוע חשבון יחשב וימצא שהחסכון החודשי מגיע ל-1,300 ש"ח.

מאחר וכולנו נהנים ממצב זה, אני מאחל לכולם

שנה טובה.
זאב שלו

1. שאילתא

ישראל אבידור שאל היכן התקבלה ההחלטה שתמיר יהיה גזבר? קולין השיב שההחלטה התקבלה במועצה הכלכלית. אולם בדיעבד התברר שהמינוי צריך לקבל אישור מועצת החברים. אי לכך, הנושא יעלה על סדר יומה של המועצה בישיבה קרובה.

2. נהלי עבודת המועצה

בתום דיון על אופי עבודתה של המועצה התקבלו ההחלטות הבאות:
א. ככלל המועצה מחליטה בכל הנושאים המובאים על סדר יומה. אם תהיה דרישה של חבר מועצה להעביר את הנושא לאסיפה, הדרישה תבוא להצבעה במועצה. ההצבעה על דרישת החבר תתקיים ללא דיון.

ב. זכות ערעור:

לכל חבר יש זכות ערעור. הערעור מובא למועצה ואם לא בא על סיפוקו, יכול החבר לערער גם לאסיפה.

ג. נוהל אישור תקנונים:

תקנונים יידונו ויאושרו בהנהלת הקהילה ויפורסמו.

ערעורים יובאו חזרה להנהלת הקהילה.

אם המערער לא יבוא על סיפוקו ניתן לערער בפני המועצה.

ד. נוהל הדיון במועצה:

זכות הדיבור תוגבל ל-5 דקות.

הפונתחים בדיון יקבלו 15 דקות.

חבר המועצה יכול לבקש מראש להיות

פונה בדיון, ואז תינתנה לו 15 הדקות.

דו"ח משיבת וו.חברה

נוכחים : אשר, אולגה, אלק, אבנר, לאה, ארווין, גילי, פלוא

1. פתיחת מכרז דירות 4/98, מוזמנים עיריית ומשה גרשמן :

1.1 משפ' רוביטוב - פניות שהתקבלו משפ' גרשמן, משפ' שרקי

משפחת שרקי מעוניינים לעבור לדירה ולהרחיב אותה על חשבונם.

משפחת גרשמן מבקשת לאפשר להם לקבל את הבית במקום הרחבה.

הוחלט : א. משפ' שרקי תקבל את הדירה.

ב. החלטה עקרונית : דירות 54 מטר, לא יאוחדו לדירה אחת.

2. מוזמנים : רגי' ודיאן.

ערעור רגי' על החלטת הוועדה בנושא אחראי על בתי האירוח האומרת ש : שבי יהיה אחראי לדירות אירוח (כולל את בית בלונד והחדרים לבנים מבקרים).

לטענת רגי' ההחלטה לתת לשבי לרכז את בתי האירוח של המשק התקבלה בצורה לא הוגנת,

אף אחד לא שאל אותה האם היא מעוניינת לעשות את זה, שכן היא ראתה את עצמה

ממשיכה טבעית של פס ז"ל. ובנוסף לזאת, הצורה שבה נאמר לה שהיא צריכה להעביר את

המפתחות לשבי, היתה מאוד מעליבה ולא תקינה.

הוועדה שמעה את טענותיה של רגי'. גילי מצר על הצורה שבה התגלגלו העניינים ובהחלט לא

היתה כוונה לפגוע ברגי'.

התקיים דיון בצורך להחליט מי מבין שתי החברות הנכבדים ירכז את הנושא.

גם רגי' וגם שבי הביעו את נכונותם ורצונם לתרום לקהילה (מי אמר שחברים לא רוצים

לתרום ! !). לכל אחד היתרונות והמעלות שלו.

לאחר דיון ממושך ונוקב שבו פורטו המעלות (רק המעלות!) של שני המועמדים, אישרה

הוועדה את החלטתה הקודמת דהיינו :

שבי יהיה אחראי לדירות אירוח (בית בלונד והחדרים לבנים מבקרים).

רשם : גילי

PARENTS PAGE

NEWS OF THE WEEK

- ¶ Slowly but surely winter is creeping up on us. As usual, we had less rain than most places in the north, but it's a start. The trouble is that it managed to come before we picked the cotton, which always lowers the quality of the crop. That's life.
- ¶ The event of the week was no doubt "the book". Although most of you will have trouble with the language, there are enough illustrations and photos to make it worth while to look through it. It really was a wonderful anniversary present for all of us, and the compilers (Rachel Ginat, Nurit Oren, Dudu Palma and Shlomit Eder) deserve an honourable mention - especially as they did it all in their spare time.
- ¶ Shosh and Gershie have just returned from Seattle, U.S.A. where they took part in the wedding of their son, Nathan, to Lena. They tell us that, apart from the close family, Kfar Hanassi was represented by Nir Pearlson, Dannie Forster and Amir Golan. Mazal Tov to all concerned.
- ¶ Although it was only a modest present, most people appreciated the thought behind the cup filled with goodies we all found in our post-box. "It doesn't take much to make one feel good" was the general comment.
- ¶ We are told that amongst the guests at the B & B at the moment is a couple who have spent the Yomtovim (Pessach and Rosh Hashana) here for the last EIGHT years! Maybe they should have been asked to contribute to The Book, and describe the changes they have witnessed...

SHABBAT SHALOM AND WELL OVER THE FAST - I N G E

#####

A BOY WAS BORN
MAZAL TOV

to the parents: Sari & Ofer
grandparents: Carol & Paul
and greatgrandma: Anne Bilgory

#####

MAZAL TOV

HAPPY BIRTHDAY

- 27.9.98. David Devolt
Omri Ben-Chaim (grandson)
Corinne Sprung
- 28.9. Amit Chait
Amit Dadosh
- 29.9. Shosh Epstein
Ya'ir Doari
- 30.9. Shelley Easton
Shani Blumenthal (Glick - granddaughter)
Daniel Shor (Jackson - grandson)
- 1.10. Yoram Shoer
- 2.10. Ma'ayan Cohen (R.Marks - granddaughter)
Lapid Bar-David
- 3.10. Udi Waller (M.Cohen - grandson)

HAPPY ANNIVERSARY

- 27.9. Tal Kendal & Yair Ashkenazi
- 28.9. Ruth & Jacques Golan
Margaret & Omri Kopp
- 30.9. Muppi & Avri Glick
- 2.10. Bonny Miller & Yig'al Ben-Chaim
Corinne & Tamir Sprung
- 3.10. Gila & Tsion Doari
Janet & Amir Nemenoff

JAHREZEIT

8 Tishrei (1975) - Mrs. Rose Maser
11 Tishrei (1959) - Esther Cina

ערב חג הסוכות תשנ"ט

ותיתן לנו ה' אלוהינו באהבה, מצעדים לשמחה, חגים וזמנים לששון - את יום חג הסוכות הזה, זמן שמחתנו, מקרא קודש, זמן למציאת מצרים.
וחג סוכות תעשה לך שמעת ימים באספך מגורך ומיקבך. ושמחת בחגך, אתה ובך, ובתך, ועבדך ואמנתך, וחלוי והגר, והיתום והאלמנה, אשר בשעריך. שמעת ימים תחוג לה' אלוהיך... כי יברך ה' אלוהיך בכל תבואתך, ובכל מעשה ידך, והיית אך שמח. (דברים ט"ז, 13 - 15)

שיר: ושמחת בחיילך, והיית אך שמח.
מלאו אסטנו בר ושבנו יין.
בתינו הוסיים, הוסיים מתינוקות
ובהמדינו פודה. מה עוד נבקשי
מאתנו מכורה, ואין, ואין עדיין.

מצוות הישיבה בסוכה

בסוכות תשבון שבעת ימים. כל אזרח בישראל ישבו בסוכות למען ידעו דורותיכם כי בסוכות הושבתי את בני ישראל בהוצאתי אותם מארץ מצרים. (ויקרא כ: 42)

שיר: סוכתי. הסוכה. נהדתי. ידועה.
לי לי לי לי. רש רש רש. לי רש סוכה.
טין הבוער עד הליל. היא עומדת לי בצל.
לב ושה היא עד הגג. סע ושמח ליום חג... סוכתי. הסוכה...

מצוות ארבעת המינים

ולקחתם לכם ביום הראשון פרי עץ הדר, כפות תמרים וענף עץ עבות וערבי תל ושמחתם לפני ה' אלוהיכם שבעת ימים.

ארבעת המינים

האתרוג - יש בו טעם ויש בו ריח.
הערבה - אין בו טעם ואין בו ריח.
הלולב - יש בו טעם ואין בו ריח.
ההדס - יש בו ריח ואין בו טעם.
ואף על פי כן, כולם אחים הם, בני האדמה והשמש.

שיר: יום טוב לנו חג שמח, ילדים וגילה נא.
לסוכתנו בא אודה, ואתו חג זהוב, ברוך הבא
יחד, את החג וחוג, בלולב, הדס, אתו חג.
הבה ושמח מאוד, ובמעגל נרשד.
(2) עזבת חל, ברוך הבא.
(3) לולב ידוע, ברוך הבא.
(4) הדס ריחן, ברוך הבא.

שיר: שלומית בונה סוכה מוארת וירוקה.
על כן היא עטוקה היום.
ואין זו סתם סוכה, מוארת וירוקה.
שלומית בונה סוכת שלום.
היא לא תשכח לשים לולב והדסים,
עסי של עזבה ידוע, ריחון בתוך עליז
עם כל פרח הסתיו, וריח בוסתנים רחוק.
וכששלומית תאמר - הביטו זה נגמר,
יקרה דבר נפלא פתאום.
יבואו השכנים כולם בהמונים,
ולכולם יהיה מקום.

שיר: רוב ברכות חזו ניקר -
לחג הסוכות, חג חשיכו,
בחג קשקשי, חג הסוכות
נשכח כל עמל וכל מצוקות,
שתו יין (ונאמר "לחיים")
בעיר ירושלים, ירושלים.

